

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina . . . . . L. 1.500
Letna naročnina . . . . . L. 3.000
Letna inozemstvo . . . . . L. 4.000
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Gorica - četrtek, 27. maja 1971 - Trst

Posamezna številka L 70

Po občnem zboru Slovenske skupnosti Nove potrebe sveta v preobrazbi

Slovenska krovnna politična organizacija Slovenska skupnost, ki zagovarja samostojno politično nastopanje ter ima zato med svojimi somišljeniki in volivci pretežno večino naših narodno zavednih ljudi na Tržaškem, kateri se zavedajo pomena Slovenske skupnosti za obstanek in napredok naše narodne manjšine v Italiji, je imela, kot smo že poročali, 8. in 9. maja svoj redni občni zbor.

Na njem so demokratični tržaški rojaki med drugim potrdili načela o samostojnem političnem delovanju ter si zahtevali smernice za bodoče delo. Ker gre za načela, ki morajo zanimati vso našo narodnostno skupnost v deželi oziroma državi, povzemamo nekatere glavne misli, ki so bile izrečene na omenjenem zborovanju.

SAMOBITNA PROGRAMSKA OSNOVA

Po letu 1962, ko je bila razpuščena Neodvisna socialistična zveza, se je postopoma oblikovala krovnna slovenska politična organizacija, ki združuje vse tiste rojake, ki so proti vključevanju v vsedržavne italijanske stranke. Z ustvarjalnostjo je izdelala samobitno programsko osnovo, ki jo na vsakih volitvah potrjujejo tisoči slovenskih volivcev.

V precepu med fratelančno utopitvijo v italijanstvo v okviru vsestranske podpore tako imenovanih naprednih italijanskih političnih sil ter samobitno narodnostno in kulturno avtonomijo se je Slovenska skupnost odločila za drugo, težavnejšo in napornejšo, a pravilnejšo pot. Nekateri ideje in načela, ki vse bolj postajajo last vse slovenske narodnostne skupnosti v Italiji, je prva postavila ravno Slovenska skupnost.

Te ideje so: nastopanje Slovencev v prvi osebi kot narodno-politični nosilec, sodelovanje vseh rojakov v bistveno važnih vprašanjih, zamisel o enotnem kulturnem prostoru ter nepristranska podpora matične domovine vsem zamejcem.

V razmeroma kratkem obdobju so bili doseženi na tej osnovi pomembni uspehi, vendar je nujno potrebno nadaljevati na tej poti ter iskati v skladu z nastajajočim zgodovinskim tokom nova pota za moderno in napredno ter uspešno programsko ter organizacijsko obliko Slovenske skupnosti. To terjajo politični, zgodovinski in socialno-gospodarski razvoj, industrializacija, mnogovrstna družbena previranja, evropsko združevanje ter ugoden razvoj italijansko-jugoslovanskih odnosov. Za dosego novih ciljev je potrebno imeti jasno izdelan program ter skrbno izpeljano osrednjo in terensko organizacijo.

NE SMEMO ODNEHATI OD SVOJIH ZAHTEV

Nujno je, da s politiko vsestranskih narodnostnih zahtev nadaljujemo, ker je to naš bistveni program; da sodelujemo s predlaganjem konkretnih rešitev na vseh ustreznih forumih, še posebej pa tam, kjer imamo svoje izvoljene zastopnike v upravnih organih.

Po zadnjih dogodkih v odnosih med Italijo in Jugoslavijo moramo postaviti absolutno zahtevo po rešitvi vseh še odprtih manjšinskih vprašanj ter terjati njihovo enotno rešitev v vseh treh pokrajinah, torej na tržaškem področju ter v goriški in videmski pokrajini. Skratka: tudi za Slovence v Italiji moramo zahtevati — sorazmerno z našim položajem — paket, kakor so ga dobili Južni Tirolci. Ta paket bi moral obsegati več kakor je predlagano v spomenici ministrskemu predsedniku E. Colombu.

Slovenska skupnost pozdravlja prebujenje in osveščanje v matični domovini, ki se je od širše javnosti do uradnih vrhov nekajkrat krepko dvignila v obrambo slovenske narodne skupnosti v Italiji in na Koroškem. Hvaležni smo zlasti ljubljanski in mariborski; ter drugi študentovski mladini, ki je za naše pravice šla na ulice in postavila jasne zahteve za našo zaščito. Po vsem tem izhaja, da je treba še bolj

utrditi stike z volivci ter prisluhniti njihovim težnjam po tesnejši medsebojni povezanosti in vsesplošnem socialnem napredku. V ozračju iskrenega sodelovanja in medsebojnega zaupanja se lahko dosežejo še nadaljnji pomembni uspehi. Posebno skrb moramo posvečati delavski in študentski mladini ter vsemu delavstvu nasploh, pa tudi tistim Slovincem, ki ne živijo več od zemlje — in teh je večina — ampak v drugih poklicih bodisi kot odvisni delavci bodisi kot obrtniki.

MISLI V PREMISLEK

Dr. Zorko Harej, dosedanji predsednik sveta Slovenske skupnosti, je potem, ko je navedel glavne probleme, s katerimi se ukvarjal svet v pretekli delovni dobi, navzočim ponudil v premislek nekaj misli kot osnovo za bodoče delovanje.

Izrazil je mnenje, da bi se morali vsi tukajšnji Slovenci zanimati za politiko, ker gre pri njej za skupno blaginjo in smo vsi dolžni zanjo skrbeti. Nadalje je govoril o političnih silah pri nas, ki da se delijo v dve politični skupini, kateri temeljita na različnih ideoloških svetovno-nazorskih osnovah.

Govorec o krščanstvu je poudaril naprednejše vidike, ki se uveljavljajo po zadnjem koncilu. Cerkev vidi rešitev socialnega problema v ljubezni do bližnjega, v spoštovanju človeškega dostojanstva, v skrbi za njegovo tvorno in duhovno blaginjo. Ta sprostitev v Cerkvi je znak prebujenja duhovnosti in vdor nematerialnih vrednot v vsakdanje življenje po velikem tvarnem napredku zadnjih let. V tej novi razsvetljeni vrednoti bo tudi narodnost dobila mesto, ki ji gre po naravnem redu v stvarstvu.

Nekateri pojavi sedanjega časa nas naravnost kličejo k enotnosti v naših vrstah: veliki znanstveni in tehnični napredek, zaradi katerega se krčijo razdalje med državami in narodi, silni razvoj socialnih ved, uveljavljanje dialoga v medčloveških odnosih. Dr. Harej je zaželel, da bi pri važnih političnih dejanjih vse slovenske stranke in skupine nastopale enotno.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Nove potrebe sveta v neprestani preobrazbi so bile povod — tako pravi sv. oče Pavel VI. v svoji novi socialni okrožnici »Octogesimo adveniensi« — da se je odločil nadaljevati razgovor o družbenih vprašanjih, ki so ga že začeli njegovi predniki. V današnjem članku bomo povzeli iz okrožnice predvsem tista mesta, ki opozarjajo na spremembe v svetu, vabijo k reševanju novih problemov v luči evangelija in kličejo zlasti kristjane na delo za boljši svet.

VELIKE RAZLIKE V ČLOVEŠKI DRUŽBI

Dejstvo je, da obstajajo velike razlike v gospodarskem, kulturnem in političnem razvoju narodov. Poleg pokrajin, ki so močno industrializirane, najdemo druge, ki se ubadajo z nerazvitim poljedelstvom; poleg ljudstev, ki uživajo blagostanje, srečujemo druga, ki se mukoma borijo zoper lakoto; poleg narodov z visoko kulturo se nahajajo narodi, ki so se pravkar začeli spoprijemati z nepismenostjo. Povsod je čutili težnjo po večji pravičnosti in željo po miru, ki bo bolj zagotovljen ter iskanje medsebojnega spoštovanja med ljudmi in narodi.

Po vseh celinah, med vsemi rasami in ljudstvi, sredi različnih kultur ter življenjskih pogojev pa je zaznaven Gospodov Duh. Cerkev Kristusova koraka skupaj s človeštvom in deli z njim njegovo usodo. Oznanjujoč mu veselo vest o ljubezni božji in o Kristusovem odrešenju, ga razsvetljuje z lučjo evangelija in mu pomaga sodelovati pri božjem načrtu ljubezni.

Seveda je pa položaj kristjanov hočeš nočeš v različnih deželah zaradi različnega družbeno-političnega položaja zelo neenak. Ponekod so prisiljeni k molku, oropani

vsake svobode in porinjani zaradi totalitarnega sistema na rob družbe. Drugod so v taki manjšini, da se njih glasu sploh ne sliši. Spet drugod, kjer je Cerkev priznana ali ima morda celo značaj uradne vere, pa ne manjka notranje napeposti med samimi kristjani. Nekateri kar nočejo videti obstoječih krivic in se zavzemajo za ohranitev sedanjega stanja, drugi pa se navdušujejo za revolucionarne rešitve, ki naj bi prinesle dokončno boljši svet.

MOČ EVANGELIJA JE NESPREMENJENA

V tako različnem položaju, v katerem se nahaja človeška družba, je Cerkev nemogoče predložiti eno samo rešitev splošnega značaja. Sicer pa to tudi ni njeno poslanstvo. Krščanske skupnosti v posameznih deželah naj bi v luči evangelija, ob navdihu Sv. Duha ter povezane s svojimi škofi in v razgovoru z vsemi ljudmi dobre volje razčlenile položaj ter iskale rešitve, ki jih zahteva politični, gospodarski in družbeni položaj. Treba je imeti zaupanje v evangelij, čeprav je bil oznanjan v drugačnih družbenih in kulturnih razmerah kot so sedanje.

Od časa, ko je izšla socialna okrožnica Leona XIII. »Rerum novarum«, ki je na odločen način obsodila škandalozni položaj delavcev v pravkar porajajoči se industrializirani družbi, je zgodovinski razvoj socialni pravičnosti vedno bolj pomagal do uveljavitve. K temu sta pripomogli tudi socialni okrožnici Pija XI. »Quadragesimo anno« in Janeza XXIII. »Mater et magistra«. Tudi zadnji koncil se je baval s tem problemom in ga razčlenjuje v apostolski konstituciji »Gaudium et spes«. Sv. oče Pavel VI. pa je v okrožnici »Na-

predek narodov« poudaril: »Danes mora vsakdo imeti občutek vesti za socialno vprašanje, ki je do bilo svetovno razmerje.«

NEKATERI PEREČI PROBLEMI SODOBNE DRUŽBE

Danes stoji človeštvo tako v razvitih kot v nerazvitih državah pred posebnim družbenim problemom: beg v mesta. Podeželje se prazni, poljedelstvo nazaduje, industrija narašča, v mestih in okrog njih pa nastajajo naselja, ki so prava žalitev človeškega dostojanstva in ponižujejo njih prebivalce: v stanovanjih se živi pomešano, mladi ljudje si ne morejo zaradi pomanjkanja bivališča ustvariti urejenih družin in kar je najhujše: v teh mestih so si vsi tuji med seboj. Na eni strani se bohota bogastvo potrošniške družbe, na drugi strani pa narašča sodobni proletarijat. Povsod je čutili brezbriznost do bližnjega. V kolikor se ga pozna, je le zato, da se ga izkorišča. V tem ozračju popolne osamljenosti cvetijo zločin, uživanje mamil in spolno izživljanje.

Dolžnost kristjanov je, da prav v mestih ustvarijo nov način stika in odnosov z bližnjim in mu prinesejo veselo vest upanja s pomočjo duha bratstva, ki ga preveva konkretna pravičnost.

Zivljenje po mestih in naraščajoča industrializacija sta povzročila tudi spor med staro in mlado generacijo, ki se pričinja v okrilju družine, pa se od tam prenaša v šolo, v Cerkev in na cesto.

Težnja po napredku je prinesla s seboj tudi željo po nadvladanju in neomejeno samoljubje. Napredovati za vsako ceno, brez ozira na bližnjega, to je značilnost sedanje družbe. Vse se ocenjuje v luči učinkovitosti proizvodnje in trgovske uporabnosti, ne jemlje pa se v ozir kakovosti človeških odnosov. Zato se v tej družbi tehničnega napredka pojavljajo novi reveži: otroci, za strokovno delo neprimerni, zaostali in stari ljudje. Ti so za družbo nezanimivi, ker ji ne nudijo jamstva za poslovni uspeh. Dejansko pa bi moral biti resnični napredek v tem, da bi se razvijal moralni čut v družbi, ki bi človeka naredil solidarnega z bližnjim ter ga odprl Bogu in sočloveku.

POS LANSTVO KRISTJANOV

Ko se nam človeška družba predstavlja v tem novem obzoru, je nujno potrebno, da se kristjani skupaj z drugimi ljudmi vključijo v delo za prebujenje božjega ljudstva, kajti ni dovolj poslušati božjo besedo, temveč jo je treba tudi izpričati v dejanju. Vsakdo naj bi pregledal samega sebe in ugotovil, kaj je storil do sedaj in kaj ima še storiti.

Silno enostavno je prevaliti odgovornost za krivice na druge, namesto da bi pomislili, da pri krivicah vsakdo na nek način sodeluje in da je predvsem potrebno osebno spreobrnjenje. Ta osnovna ponižnost bo našemu ravnanju odvzela trdoto, istočasno pa nam vlila zaupanje v izvrševanje nalog, ki se zde prvi hip skoro pretežke, a jih je mogoče obvladati v moči Gospoda, ki po svoji Cerkvi nadaljuje delo odrešenja, na križu dovršenega. Enega ne smemo namreč nikdar pozabiti: za pajčolanom brezbriznosti se skriva v vsakem človeškem srcu želja po bratstvu ter žnja po pravici in miru.

Nasilje je nadomestilo zakon

Leto 1971 ima že svojo oznako: imenovalo se bo »Leto nasilja«. Ne mine skoro dan, da ne bi prišlo do roparskih napadov, ugrabitev oseb, brezdružnih umorov. Poklicni roparji ali priložnostni zlikovci sredi dneva napadajo banke in sejejo po ulicah smrt s svojimi strelji. Mladi ljudje razgrajajo po ulicah in uničujejo brez ovir tako zasebno kot skupno last. Policija ima vezane roke: nastopiti sme šele, ko se je že nekaj zgodilo in še takrat je zelo verjetno, da jo bodo obtožili brutalnosti.

Italija se je na nasilje očividno že privadila. Vendar sta dve smrti le pretresli italijansko javno mnenje. Najprej je zelo odjeknila smrt državnega tožilca Pietra Scaglioneja, ki so ga 5. maja skupaj z njegovim soferjem neznanici ubili sredi Palerma na Siciliji. Gotovo je bil žrtev mafije, ki se je zadnja leta spet zelo razpasla. Vedel je preveč, zato je moral umreti. Notranji minister Restivo je v parlamentu izjavil: »Na izzivanje bomo trdo odgovorili.« Toda taka izjava je le pesek v oči, ko se pa ve, da so v mafijo zapleteni tudi številni politiki od skrajne leve do skrajne desne.

Se bolj pa je Italijo pretresla nasilna smrt 13-letne deklice Milene Sutter iz Genove, ki so jo pretekli teden našli v razpadajočem stanju v morju, potem ko je bila deset dni prej ugrabljena od neznanca. Sum je padel na 26-letnega Lorenza Bozana, proti kateremu so našli celo vrsto domnev. Umor nedolžne deklice je povzročil v Genovi silno ogorčenje. Prišlo je do pouličnih protestnih obhodov, kjer so nosili napise »Na smrt z Mileninim morilec!«, skupina žena pa je celo ustano-

vila odbor, ki naj bi zbral podpise za predložitev zakonskega osnutka, da se v Italiji ponovno uvede smrtna kazen.

Pa tudi Turčija je polna razburjenja. V ponedeljek 17. maja so člani skrajno levičarske Revolucionarne mladinske zveze ugrabili izraelskega konzula Efraima Eirora. Turški vladi so dali ultimatum, da mora izpustiti vse zaprte turške revolucionarje do četrta 20. t. m., ker bodo v nasprotnem primeru konzula ubili. Turška vlada na izsiljevanje ni pristala, temveč je odgovorila s proglasitvijo obsednega stanja in z množično preiskavo stanovanj.

Toda ugrabitelji so svojo grožnjo neusmiljeno uresničili. Preteklo nedeljo so konzula našli ubitega v neki hiši blizu poslopja izraelskega konzulata. Sedaj turška vlada razmišlja, da bi uvedla smrtno kazen za te vrste zločinov. Preprost državljani pa se tako v Italiji kot v Turčiji kot drugod po svetu, kjer se širi nasilje, sprašuje: »Zakaj šele razmišljati? Zakaj ne že enkrat pokazati, da je oblast tudi zato postavljena, da šteti življenje nedolžnih ljudi pa čeprav za ceno trdih kazni, med katerimi ne bi smela manjkati tudi smrtna za določene primere.«

Nov pojav narodnostne nestrpnosti

V sredo 12. maja je bila pri Sv. Ivanu ustoličena druga tržaška občinska konzulta.

Predstavniki Slovenske skupnosti, dr. F. Mljač, je že v začetku seje razburil fašistične duhove, ko je svoj pozdravni govor začel v slovenščini. Kljub temu, da je predsedujoči najstarejši svetovalec (socialdemokrat) hotel vzeti slovenskemu predstavniku besedo, je dr. Mljač vztrajal pri načelu, da hoče govoriti slovensko. To je tako razburilo socialdemokrata, da je vstal in odšel iz dvorane. Za njim je prevzel vodstvo zbora drugi najstarejši svetovalec, ki je dovolil, da je dr. Mljač zaključil svoj govor. Med drugim je rekel: »Slovenska skupnost je s svojim političnim zastopstvom v tržaškem občinskem svetu odločno podprla zamisel o ustanovitvi krajevnih občinskih sosvetov, ker se zaveda, kolikoga pomena je demokratična

udeležba občanov pri obravnavanju zadev, ki jih neposredno zadevajo. To je korak naprej k bolj demokratični ureditvi javne občinske uprave. Obenem si želimo, da bi odgovorni dejavniki pri obravnavanju splošnih vprašanj našli tudi posluh za konkretne probleme, ki zanimajo Slovence, ter jih v sklopu celotnega družbenega napredka znali pravilno vokvirirati v splošno zadovoljstvo.«

Veliko pomanjkanje duhovnikov na Kubi

V zadnjih treh mesecih je bilo na Kubi posvečenih 15 novomašnikov in dva nova škofa. Kubanski episkopat je eden najmlajših na svetu. Povprečna starost škofov je 45 let. Pomanjkanje duhovnikov na Kubi je zelo občutno, saj pride na enega duhovnika kar 38.000 vernikov.

Binkoštna misli

SNOVANJE DUHA

V teh dneh občasno moramo. Kar razumeti ne moremo, kako hitro se je odela v praznično, svatovsko oblačilo. Vse povsod opazujemo bujno rast, živalski in rastlinski svet obhaja svoje medene tedne.

Ali ni to podoba duhovnega snovanja in delovanja Sv. Duha v nas samih, v Cerkvih? Izpolnjuje se Joelova prerokba: »In v poslednjih dneh bom izlil svojega Duha nad vse človeštvo. Delal bom čudeže zgoraj na nebu in znamenja spodaj na zemlji. In zgodilo se bo: vsak, kdor bo klical ime Gospodovo bo rešen« (Apd 2, 19, 21). Ali nismo sem pa tja priče čudežnega božjega odrešenja: mladi spreobrnjenici iz čisto brezvernih družin, sredi pokvarjenega sveta čista dekleta; pozhrtvovalni fantje, ki se odločajo za duhovnike; matere, ki zaradi petega ali šestega otroka gredo skozi vihar norčevanja in zaničevanja; bolniki, ki desetletja negibno ležijo v postelji, pa z nasmejanim obrazom sprejemajo obiske; zakrknjeni grešniki, ki se malo pred smrtjo spokore in potem naravnost spodbudno umirajo.

Ni res, da je Duh božji deloval samo v prvi krščanski Cerkv, samo v svetnikih, o katerih beremo v Letu svetnikov, tudi med nami v naši domovini, med najbolj preprostimi verniki snuje in deluje Sveti Duh. Včasih njegovo delovanje skoro s telesnimi očmi opazujemo in rokami tipamo. Zato bomo toliko bolj iz prepričanja ponavljali o binkošti: Pošljite svojega Duha in prerajeni bomo in prenovili boš obličje zemlje.

NJEGOVE POSEBNOSTI

Pravilno je povedal Kristus, ko je dejal: »Veter veje, kjer hoče, in njegov glas slišiš, pa ne veš, odkod prihaja in kam gre: tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha« (Jan 3, 8).

Laž in zmeta sta glasnejši od resnice, greh in pokvarjenost sta čutnemu človeku bolj privlačna kot krepost in dobroti; kar je plehkega, puhlega in praznega si nadeva videz trdnega, bogatega in vrednega, resnično bogastvo, prave vrednote pa ostajajo v senci, večkrat pokrite s prahom

vsakdanjosti.

Tak je zakon, ki velja v duhovnem svetu: »in kar je slabotnega na svetu, si je Bog izvolil, da bi osramotil, kar je močnega; to, kar ni nič, da uniči to, kar je« (1 Kor 1, 27, 28).

Kristus si je izbral neuke, preproste ribiče ter jih postavil za stebre svoje Cerkve. Vse veliko in močno v Cerkv je zraslo iz slabotnih, majhnih začetkov. Vse mogočni Bog si lahko izbira najslabše orodje, pa vseeno dosega svoje cilje.

Duhovno, notranje je glavno, na to nikar ne pozabljam! Za binkošti Cerkev poziva bolnike in trpeče k misijonskemu delu. To so ljudje, ki jih je svet že odpisal, črtal s seznama, ker zanj niso več produktivni. V resnici pa morejo s svojim trpljenjem in svojo molitvijo sodelovati pri najtežjem opravilu: evangelizaciji sveta.

Ne pozabljam, de je tudi v našem življenju med vsemi metodami najboljša: globoko poduhovljeno notranje življenje. Sv. Duh je pač duh: duša, ki oživlja vsakega vernika, duhovnika, vesoljno Cerkev. Duša je nekaj nevidnega, notranjega. Zato se ne čudimo, če njegovega delovanja zunanji, kričavi, v čutnost usmerjeni svet ne opazi, ne čuti.

Morda je zunanje, otipljiva sreča za človeka najbolj nevarna, pa nas je Bog v svoji ljubezni obvaroval te nevarnosti. Želi nas voditi po vrnih Jezusovih stopinjah: »Ker je torej Kristus trpel v telesu, se tudi vi oborožite s prav to mislijo; kdor je namreč trpel, je nehal grešiti, da ostali čas, dokler je v telesu, ne živi več človeškemu poštenju, ampak volji božji« (Petr 4, 2). Življenjske nadloge od šibkega zdravlja do pomanjkanja, nerazumevanje s te ali one strani velikuodušno in vedro prenašajmo: »Zakaj moč se v slabosti spopolnjuje« (Kor 12, 9).

Ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, zdržnost (Gal 5, 22), ti sadovi Sv. Duha rastejo na drevesu, ki je pogojeno z obilnim trpljenjem. Zato: pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni!

Koncert Marijinih pesmi na Vejni

V nedeljo 23. maja je bil po maši, ki jo je škof vikar dr. Lojze Škerl daroval za slovenske vernike ob 16.30 na Vejni koncert Marijinih pesmi. Organizatorji so v oglaših razložili, da je koncert mišljen kot prispevek k pripravi na veliko marijansko slavo, ki bo prihodnjega avgusta v Zagrebu. Gre za 13. marijanski in 6. mariološki kongres, kjer bodo tudi slovenski škofje in duhovniki imeli veliko vlogo in bo prisotnih mnogo Slovencev tudi iz naših krajev.

Organizatorji so želeli upoštevati tudi tiste mnoge ljubitelje naših marijanskih pesmi, ki so že večkrat izrazili željo, da bi Zveza cerkvenih pevskih zborov pripravila koncert Marijinih pesmi, saj so med najlepšimi v slovenski cerkveni pesmarici, pa jih slovenski verniki po obrednih preureditvah, ki jih je uvedel zadnji vesoljni cerkveni zbor, le malokdaj slišijo.

Koncert je priredila Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu, izvedel pa ga je njen zbor. Obsegal je devet pesmi: Oj sončni maj (M. Tomc), Vigred po zeleni halji, Imakulata in Prošnja (V. Vodopivec), V sveto mesto nazareško (I. Laharnar), Je mrak končan in Marija skoz življenje (I. Hladnik), Vsi zbori zadanite (E. Komel). Zbor je vodil Janko Bado, spremljal ga je na električne orgle Pavel Fonda, solo pri Mavovi Matji moja je odpel tenorist Bruno Kralj. Pesmi je recitiral in povezoval Albert Miklavc.

Zbor je nastopil kot občutljivo, disciplinirano glasbeno telo, izluščil in poudaril bistvene umetniške elemente posameznih pesmi in vse skladbe pohvalno posredoval zbranim vernikom, da je izstopila lepota naših Marijinih pesmi in bila dokazana kot upravičena težnja tistih, ki želijo, da bi bil poleg božičnega tudi vsakoleten koncert Marijinih pesmi. Toda ko načrtujemo koncerte, imamo vedno pred očmi poleg izvajalskega ansambla tudi poslušalstvo, ki je bistvena sestavina koncerta, in prostor, ki bodi zadosti velik, akustičen in zbran.

Naših poslušalcev je bilo veliko. A prostor na Vejni je vse drugo kot primeren za tako zbrano, intimno doživljanje kot je koncert cerkvenih vokalnih skladb, ki je pravzaprav molitev. Stavba je mogočna, z arhitektonskimi in stilnimi prednostmi, usklajena z okoliško grčavo pokrajino.

no, toda ne z namenom, kateremu je uradno namenjena, to je občestvu vernikov, ki se družijo v molitvi. Bolj ima videz mogočnega spomenika, dokaz moči in sile, ki naj kljubuje sovražnikom in času. Prostor je neprimeren tudi zaradi ponesrečene akustike, vsaj iz koncertnih vidikov, velike odmevnosti, zaradi katerih se zvoki in glasovi prehitevajo in križajo. Škoda za lep in dobro pripravljen koncert, ki je ostal brez pravega učinka.

Prof. Ivanu Sosiču v spomin

Skromen, ljubezniv in iskren, vnet za vse dobro in pošteno, preprost ko domači kruh si živel v svojem rodnem kraju, na Opčinah, kamor si se vrnil po dolgih dolgih letih življenja v Bosni in na Hrvaškem, ko je leto 1945 podrl nasilne pregrade. Izpolnilo se ti je hrepenenje! Pod lastno streho, med svojimi gredami in med domačimi ljudmi si preživel jesen življenja — najprej kot profesor naravoslovja, potem pa v pokoju, ko si raziskoval zgodovino Opčin, zbiral dokumente nekdanjega opusnega življenja in spodbudno spremljal kulturno delo v našem času. Kjer si bil ti, je bila človeška toplina; tam smo se čutili eno. In hodil si tja, kjer si vedel, da se snuje ali že predstavlja kaj dobrega in koristnega za ohranitev slovenstva in človečanstva v tvojem dragem domačem kraju.

Ko smo te v nedeljo 23. maja 1971 v veliki množici pospremili na vaško pokopališče, smo ti s tem izrekli najlepšo zahvalo in priznanje za delo, ki si ga opravil, in za zgled, ki si ga dal vsem. Tvoj spomin bo živel med nami kot luč, okoli katere se zbirajo prijatelji.

Vinko Beličič

Ludviku Zorzutu ob 50-letnici poroke

V soboto 22. maja sta obhajala v Medani v Brdih zlato poroko Ludvik in Marija Zorzut. V lepo okrašenih cerkv, ki je bila polna domačinov in prijateljev, je daroval zahvalno sveto mašo zlatoporočenčev sošolec Lojze Kodermac, bivši volčan

REFERENDUM - NARAVNA PRAVICA

Akcija za nabiranje podpisov, ki naj omogočijo ljudsko glasovanje (referendum) o razporoki, se bliža svojemu zaključku. Ne moremo reči, da je ta akcija povsem zajela široke ljudske množice in tudi to ne, da so bili nasprotniki te akcije v svojih nastopih vedno korektni.

Kar povzroča nemalo začudenje, je neka brezbriznost v vrstah tistih, ki bi svetovnonazorsko morali biti proti razporoki in ji odločno nasprotovati. Poleg tega, zahtevati referendum o razporoki ni nič nedemokratičnega, saj priznava sama ustava državljanom pravico, da se v važnih zadevah, ki so pomembne za skupni blagor, izrazijo po ljudskem glasovanju. Zakaj se torej ne poslužiti te pravice, ki je v ustavi izrecno uzakonjena? Vsi, ki ljubijo celovitost družine, katoličani pa še posebej, ne bi smeli v tej akciji stati ob strani, čeprav je jasno, da moramo spoštovati svobodo vesti pri vsakomur.

Lep zgled čuta soodgovornosti za tak važen problem kot je razporoka, je dal nedavno glavni tajnik Krščanske demokracije Forlani, ki je dal vedeti, da je podpisal zahtevo po referendumu. Če so zagovorniki razporoke s toliko odločnostjo svoj predlog v parlamentu uresničili, zakaj ga ne bi smel drugi del državljanov na prav tako zakonit način ovreči? V demokratičnih državah zmaga pač tisti, ki

ima večino glasov za seboj. Omogočiti referendum se ne pomeni tudi odpraviti razporoko; pomeni predvsem uveljaviti neko določbo ustave, državljanom pa dati možnost, da povedo svoje mnenje.

Prav zato bi moral biti vsak demokratično nastojen ital. državljan tudi pobornik za ljudsko glasovanje, ki naj pokaže, v koliko Cerkev še vpliva na mišljenje svojih vernikov in v koliko so ji ti še pripravljeni slediti. Prav ljudsko glasovanje o razporoki naj tudi cerkveni hierarhiji razodene, v koliko je Italija še katoliška. Do sedaj se je namreč brez dokazov skušal s strani nekaterih cerkvenih krogov vzdrževati mit o »katoliški« Italiji. Izraz tega mita je tudi konkordat iz leta 1929, kateri tudi kliče po reformi.

Zato menimo, da dati podpis za akcijo, ki naj sproži referendum, pomeni dati prispevek k izjasnitvi verskega položaja v Italiji in je treba to akcijo samo pozdraviti in podpreti, zlasti ker gibanje za razporoko ni izšlo iz delavskih ali kmečkih plasti, temveč iz presitih krogov. Ljudje visokih financ, gledališki in filmski ustvarjalci ter politiki, ki so bolj mislili nase kot na voljo volivcev, so razporoko hoteli in jo tudi dosegli. Ni mar ta ugotovitev zadostna, da vse, ki jim je mar skupna blaginja, zlasti pa družinska sreča, vabi k razmišljanju?

Desetletnica Marijinega doma v Rojanu

Pred desetimi leti, 28. maja popoldne smo v procesiji prenesli marmornat kip božje Matere v ne še popolnoma dokončan Marijin dom. Marijin kip smo ustoličili na pročelju doma.

Dom je potem blagoslovil g. škof. Sledila je lepa akademija, pri kateri so sodelovali Marijina družba, cerkveni pevski zbor, šolski otroci, skavti. Tako je začel Marijin dom služiti naši župnijski skupnosti.

Marijin dom je sad naših skupnih naporov, našega dela, naših denarnih prispevkov — zato je naš in ga imamo radi. S hvaležnostjo se ob desetletnici spominjamo tistih žena in deklet, ki so več let mesec za mesecem obiskovale družine in zbirale darove.

V Marijinem domu je bilo v teh letih nad sto večjih prireditvev. Z vsako prireditvijo je mnogo truda, to ve le tisti, ki jih pripravljajo. Hvala vsem, ki so pri prireditvah sodelovali, jih pripravljali ali se jih udeležili.

Marijin dom je po desetih letih lepo urejen in opremljen. Potreben bo le nove »zunanje oblike«. Dobil jo bo morda prihodnje leto.

Naj boljši Bog po Marijini priprošnji blagoslovlja vse delo v Marijinem domu, da bi bilo v korist vseh naši župnijski

skupnosti. Veseli bomo, če se udeležite spominske akademije, ki bo v Marijinem domu v nedeljo 30. maja ob 18. uri.

Stanko Zorko

S TRŽAŠKEGA

Postopno urejanje položaja šolnikov

Po nedavnem sporočilu, da prosvetno ministrstvo ne priznava doseženih usposobljenostnih izpitov iz slovenskega jezika in slovstva, je isto ministrstvo objavilo v Uradnem listu razpis natečaja za stalna mesta na slovenskih srednjih šolah na Goriškem in Tržaškem ter dekret, ki omogoča šolnikom, ki so že dosegli usposobljenostni izpit, vključitev v redni stalež. Pri obeh razpisih so seveda potrebni nekateri pogoji.

Piščanci - Rojan

17. maja je po kratki bolezni umrl Vincenc Andlovic iz Piščancev. Vedro je bilo njegovo slovo. Takoj ko se je počutil slabega, je hotel prejeti vse zakramente in se tako pripraviti na srečanje z Bogom. Ob uri slovesa je imel ob sebi poleg žene tudi vse otroke, vnuki in celo pravnuke. Vsi so ga imeli radi. On pa se je do zadnjega zanimal za vse.

Poln tolažbe je bil njegov pogreb z mašo. V cerkvi se je dvigala skupna molitev številnih prijateljev in znancev za večni pokoj njegove duše. Naj mu bo Gospod bogat plačnik, njegovim dragim pa tolažnik.

Približno en teden prej pa je umrla družbenka Rozalija Gropajc. Dočkala je 84 let. Tudi njej naj boljši Bog nakloni večno plačilo.

Boršt

V nedeljo 30. maja bo v tukajšnjem župnijskem domu enodnevno študijsko srečanje fantov in deklet, ki obiskujejo slovenske višje srednje šole. Radi bi se bolj seznanili s temelji sociologije, ki hoče reševati družbo po smernicah papeških okrožnic. Pri tem bodo zlasti z zanimanjem prisluhnili predavanju dr. A. Kacina, ki bo mladini prikazal, kako so se nauki Leonove okrožnice prenesli v mišljenje in prakso v slovenskem narodu po zaslugi velikega prosvetno-političnega oblikovalca dr. Janez Ev. Kreka.

Eno od predavanj (dr. M. Poštovan) bo o primerjavi socialne okrožnice, ki jo je pred nekaj dnevi izdal papež Pavel VI. z ono, ki jo je pred 80 leti razglasil Leon XIII.

Predavanja se bodo začela ob 10^h in se bodo zaključila proti večeru, ko bodo udeleženci odšli v cerkev k maši. Pobudo toplo pozdravljamo.

Borštanska mladina in odrasli se pa pridno pripravljajo na otvoritev svojega župnijskega doma, ki bo v nedeljo 6. junija ob 17.30; na programu je tudi slikovita slavnostna prireditev. Z njo bo občinstvo dobilo odgovor, zakaj se bo naš Dom imenoval po Janezu Ev. Kreku.

R. K.

Gradnja poljskih poti

Tržaška občina je na pobudo odbornika dr. Dolharja, predstavnika Liste Slovenske skupnosti, začela s pripravljalnimi deli za gradnjo važnejših poljskih poti, med katerimi naj omenimo zaključna dela poti, ki gre pod Kontovelom in pod Prosekom, ter poljske poti iz Proseka v Sv. Križ (v Bregu).

Denar je v glavnem že na razpolago in zglede, da bodo v razmeroma kratkem času te važne poljske poti, ki povezujejo grunte pod našimi vasm, tudi dokončane. Domačini bodo potem imeli vse lažji dostop do svojih zemljišč, kar bo nedvomno pospešilo obdelovanje zdaj marsikje zapuščenih pašnikov.

SVETOIVANSKI MLADINSKI ODER V TRSTU

vabi na svojo prvo prireditev

»KROJAČEK JUNACEK«

ki bo v nedeljo 30. maja ob 17.30 v svetoivanskem Marijinem domu.

Po občnem zboru

(Nadaljevanje s 1. strani)

POTREBNE SO NAM SKUPNE AKCIJE

Deželni svetovalec dr. Drago Stoka pa je povedal, da je skušala vzdrževati Slovenska skupnost čim bolj stalne stike med vsemi zamejskimi Slovenci; zato so bile naše poti v Gorico, v Beneško Slovenijo in Kanasko dolino zelo pogoste. Prav tako smo navezali globlje stike s koroki Slovenci. Vse nas vežejo pravzaprav isti problemi, pa naj živimo v Mačkovljah ali v Dješkah. Tu in tam so okoliščine različne, toda jedro, to je želja po ohranitvi slovenstva in strah pred asimilacijo, nam je vsem skupen. Prav tako so nam žal skupna zapostavljanja, zaradi katerih smo Slovenci v Italiji in Avstriji še zelo daleč od resnične enakopravnosti z večinskimi narodom. Prav tako so nam skupni problemi ob najbolj krivičnih prijemih, ki ne dovolijo tako Slovincem v videmski pokrajini najosnovnejših narodnostnih pravic kot slovenskim Stajercem v Avstriji, ki so skupaj s slovensko manjšino na Madžarskem najbolj ogrožena veja našega naroda, saj jim nočejo niti priznati, da so Slovenci.

Skušali pa smo biti prisotni tudi izven naših zamejskih meja. Tako smo bili večkrat v Rimu, kjer smo intervenerali na raznih mestih v zvezi z našimi odprtimi vprašanji. Vzpostavili smo stalne stike z obema mednarodnima organizacijama, ki zasledujeta vprašanja etničnih in narodnostnih manjšin.

V tem smislu smo si in si še bomo z vsemi močmi prizadevali, da pride pri zamejskih Slovencih, kljub različnim ideološkim in nazorskim gledanjem, do skupnih akcij tam in takrat, ko je narodnost izven razprave in izven vsake ideologije, oz. politične pripadnosti določenemu svetovnemu nazoru.

V nadaljevanju svojega govora se je dr. Stoka dotaknil narodnostnih vprašanj, ki še čakajo ustrezne rešitve, ter vseh socialnih in ekonomskih problemov. Dejal je, da je Slovenska skupnost vsa na strani napredka, socialne pravičnosti in družbenega razvoja. Govoril je tudi o kmetijskih vprašanjih in o razlaščenju ter zaključil z mislimi, ki jih je pred kratkim nanizal nemški televiziji, ki ga je zaprosila za intervju o stanju tržaških Slovencev in njihovih problemih. Zaključil je takole:

»Živimo torej, kljub raznim težavam, saj vemo, da gre razvoj v smer popolne pravičnosti in enakosti do prebivalstva slovenskega jezika. Danes se večina prebivalstva, predvsem mladina, zaveda, da je le v mirnem sožitju in preudarnem sodelovanju moč iti novim problemom in novim časom naproti. Iz grenkih izkušenj preteklosti delajmo in živimo za boljšo in pravičnejšo bodočnost.«

* * *

Temelje Slovenski skupnosti so postavili izkušeni politiki srednjega in starejšega rodu. Predstavniki mlajše generacije so ji po letu 1962 dali potrebnega zagona. Uspehi, ki jih je od tedaj naprej dosegla Slovenska skupnost na najrazličnejših področjih javnega življenja, so gotovo zelo pomembni. Pot, ki so jo začrtali skoraj pred desetimi leti in so ji potem sledili in jo vsestransko poglobili, je nedvomno pravilna, saj so takratni uspehi še zdaj zaznavni, čeprav je v zadnjih letih prišlo do delnega zastoja v delovanju organov krovnice organizacije in celo skupin, ki jo sestavljajo. Vendar mora biti vsakemu zavednemu Slovincu povsem jasno, kako velik zgodovinski pomen ima samostojno in združeno nastopanje Slovencev v Italiji.

Sestanek širšega sveta Slovenskega ljudskega gibanja

Zadnji ponedeljek 24. t. m. se je sestel svet Slovenskega ljudskega gibanja v Gorici, da pregleda delovanje izvršnega odbora in nakaže smernice za bodoče delovanje. Svet SLG ima namreč nalogo, da sklepa o vsem delovanju organizacije in že zaradi svoje širše sestave pomaga izvršnemu odboru pri njegovem delu.

Predsednik dr. Andrej Bratuž je v uvodnih mislih poudaril, da je izvršni odbor že dalj časa čutil potrebo po sklicanju sveta in ga tudi v prejšnjih mesecih dejansko večkrat sklical, a nastale so razne težave in do sestanka samega ni prišlo. Zato je naglasil, naj bi se vsi člani sveta odgovorno zavedali lastnih nalog in aktivno sodelovali pri reševanju vseh vprašanj. Predsednik je nadalje analiziral vrsto problemov, ki jih daje izvršni odbor v preteklosti. Ti so v glavnem: delovanje v SDZ, problemi pokrajinske in občinske uprave, šolstvo ter nekatera vprašanja idejnega razčiščenja v katoliških vrstah. Dr. Bratuž je med važnejšimi akcijami v okviru SDZ kot v sodelovanju z drugimi političnimi silami omenil zadevo spomenice ministrskemu predsedniku Colombu, predstavitev resolucije in razpravo o pravih slovenske manjšine v pokrajinskem svetu, stike v okviru leve sredine.

Med splošnimi in važnimi zadevami je predsednik še prikazal zadnje novice s področja šolstva in sicer vladne ukrepe v korist slovenskih šolnikov, tako razpis habilitacij za profesorje kakor ministrske odredbe o razpisu stalnih mest oz. prehodu v stalež. Pri tem je poudaril, da lahko te ukrepe sprejememo kot pozitivne, saj se končno po dolgih letih s tem vendar enkrat reši ureditev položaja slovenskih šolnikov.

V zvezi z vprašanji šolskih poslopij je nato poročal odbornik Marjan Terpin o razgovorih z deželnim odbornikom za šolstvo Gustom, kateremu so predstavniki goriške SDZ predložili nujno potrebo po dokončni rešitvi za zgraditev šolskih stavb za slovenske šole v ul. Campi. Izvršni odbor SLG stalno zasleduje ta problem in bo tudi v bodoče v okviru Slovenske demokratske zveze zavzel odločno stališče za čimprejšnje in najbolj odgovarjajoče rešitve. V tej zadevi so se oglašili v diskusiji člani sveta Vladimir Sturm in Zdravko Klanjšček ter odbornika Mirko Spacapan, dr. Karel Brešan in tajnik Albin Suligoj. V zvezi z vprašanjem šolskih stavb so se svetovalci dotaknili tudi pe-reče lokacije trgovskega zavoda in naročili odbor, naj pozorno sledi poteku celotne zadeve. Kot priporočilo je nato odbor vzel na znanje predlog sveta, da bi se zadeva gradnje novih slovenskih šolskih stavb prenesla iz redne tovrstne lestvice v smislu potreb slovenskega šolstva na posebno lestvico manjšinske šole.

Svet SLG je v nadaljevanju podrobno razpravljalo o zadevi konzulte za slovensko manjšino, ki naj bi se ustanovila v sklopu goriške občinske uprave. O tem so poročali odborniki Bratuž, Suligoj in Terpin. Konzulta naj bi po dosedanjih osnutkih predvsem odražala kulturno in socialno sliko slovenske manjšine in bi v tem smislu sodelovala z občinsko upravo pri reševanju vseh aktualnih problemov, ki zanimajo Slovence.

Med odnose s Slovensko skupnostjo v Trstu se uvršča tudi vprašanje nasledstva v deželni svet. SDZ v Gorici je pri zadnjih deželnih volitvah sklenila s Slovensko skupnostjo dogovor, po katerem naj bi v doglednem času izvoljenega trža-

škega deželnega svetovalca zamenjal goriški predstavnik. Seveda so po volilnih izidih nastale s tem v zvezi praktične težave zaradi dejstva, da je bil izvoljen na drugem mestu predstavnik tržaške Slovenske levice, ne pa zastopnik SDZ iz Gorice. Po raznih korakih pri odgovornih predstavnikih Slovenske skupnosti se je izkazalo, da problem zaenkrat ne more najti ustrezne rešitve. Zato je svet SLG po daljši razpravi dal odboru nalogo, da se v SDZ zavzema za ohranitev sedanjega predstavništva.

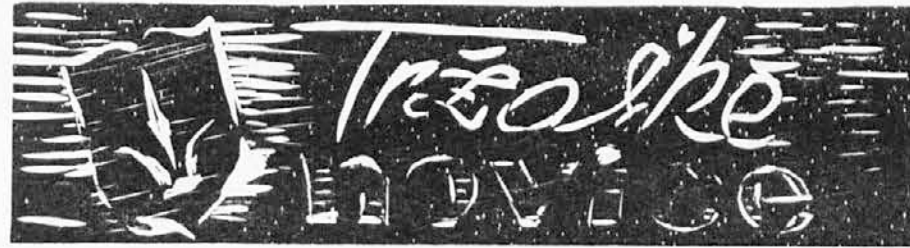
O tekočih zadevah goriške občinske uprave je izčrpno poročal občinski odbornik za osebe dr. Damijan Paulin, podpredsednik SLG. V svojih izjavah je posebej omenil zadnje natečaje in poudaril, da so pri nekaterih zastopnikih tudi slovenski občani. Za nekatera mesta (npr. zdravstvene asistentke, ki so tudi zahtevala obvladanje slovenskega jezika) pa ni bilo odziva. Dr. Paulin se je nadalje dotaknil zadeve razlastitve, ki zlasti težko prizadene slovenskega kmeta v goriški okolici in pri tem zabeležil razna nerazumevanja s strani odgovornih večinskih krogov. Napovedal je tudi sestanek občinskih predstavnikov z občani v Štandreužu.

V zvezi z delovanjem v SDZ je še poročal odbornik Terpin, ki je predvsem prikazal svetovalcem problem manjšinske zaščite in korakov, ki naj bi jih podvzeli v tem smislu skupno s Slovensko skupnostjo v Trstu. Omenil je tudi vprašanje širše informacije in tu navedel predlog, ki ga je SLG že iznesla v SDZ, o potrebi posebnega biltena. Predsednik pa je naglasil potrebo po sklicanju širših sestankov izvoljenih predstavnikov in tudi volivcev, kar je tudi Slovensko ljudsko gibanje že predlagalo v okviru SDZ.

Dr. Bratuž je ob koncu iznesel svetu vprašanje navezave odnosov s krščansko socialno skupino na Goriškem. O problemu se je že govorilo ob lanskih volitvah, ni pa še prišlo do kake praktične pobude. Svet je nato po tehtni razpravi poveril odboru nalogo za podvzem potrebnih korakov v tej smeri.

Med slučajnostmi je sprožil prof. Martin Kranner razgovor o slovenskih kolonijah za naše otroke, pri čemer se je zavzel za politično podporo SDZ pri odgovornih forumih.

Svet SLG je v svoji razpravi pretresel vrsto najbolj perečih problemov naše skupnosti na Goriškem in s tem ponovno podčrtal politično voljo SLG, ki naj s svojo aktivno prisotnostjo stalno prispeva k čim širšemu razmahu našega idejnega ter narodno-obrambnega dela.

Bazovica

Po uspelem šestem prvomajskem slavlju, ki je postalo za Bazovico že tradicionalno, smo imeli v gosteh Slovensko gledališče iz Trsta. Uprizorilo nam je komedijo »Raffaele«. Igra, ki je prijetna satira fašizma, bi morala tudi zaradi igralskega ansambla privabiti v kino dvorano veliko število vaščanov, zlasti tistih, ki so na lastni koži občutili bič fašizma in na prvem mestu naših mož. Zal smo v dvorani opazili le dva moža in dva fanta domačina. Zenski spol je rešil mučni položaj, kot ga marsikje rešuje, kjer možje odpovejo. Radi bi verjeli, da so vsi ali mnogi šli gledat komedijo v Kulturni dom. Za mladino smo zvedeli, da so jo gledali v Trstu. Toda za druge nimamo zagotovil, ker izkušnja ne govori v prid odsotnim.

Dejstvo je, da pristna narodna zavest, ki se izživlja in izraža v požrtvovalnih pevskih vajah, v odrskih nastopih in v udeležbi pri slovenskih prostovnih prireditvah, močno pada in resno zaskrbljuje. Clovek se vprašuje, v čem bomo še Slovenci, če bomo opustili tudi prosvetno udejstvovanje. S čim bomo še hranili duha slovenskega človeka? S samimi spomini na preteklost gotovo ne!

Na vnebohod 20. maja je osnovnošolska mladina pripravila svojo zaključno šolsko prireditev: kratko, prijetno in pristrčno. Prav veselji smo je bili vsi prijatelji mladine in posebno starši, ki so tokrat dobro zasedli dvorano in s tem dali zadoščenje otrokom in učiteljem.

16. maja smo v velikem številu pospremil k zadnjemu počitku našo faranko Marijo Vevljo vd. Cufar. Zavrtna bolezen jo je mučila dolgih šest let in jo nešteto-krat prisilila iskati pomoči v tržaški bolnišnici, kjer je umrla. Pokojna je ob ljubljani svojcev in ob živih veri in zaupanju v Boga vdano nosila svoj težki križ. Vsem žalujočim globoko sožalje.

Preteklo nedeljo 23. maja je našo skupnost razveselila zlata poroka, ki sta jo obhajala Just Grgič in Ana Žagar. Slavljena sta v cerkvi Brezmadežne na Pesku obdana od svojih najožjih sorodnikov zapela svojo zahvalno pesem Bogu za dar visokega jubileja, ki so ga le redki deležni. Nihče bi ne mislil v marcu, da bo mogla zlatoporočenka, ki jo je bolezen vso zimo mučila in celo zahtevala pomoč sv. maziljenja, stopiti ob možu v cerkev, na zlato ohcet in zaključiti svoj lep dan pri Materi božji na Vejni ob koncertu Marijinih pesmi. Iskrene in tople čestitke!

Draga

Mala vasica, ki je zaslovela po študij-skih dnevih slovenskih izobražencev in nemalo tudi po počitniških kolonijah slovenske mladine, se stalno prenavlja. Ima svojo lepo restavracijo. Sedaj je lepo uredila svoj trg, kjer parkirajo vedno številnejši avtomobili. V teku je asfaltiranje ceste proti postaji. Škoda le, da je ne popravijo prav do kolonije, saj je tako potrebna zlasti v poletnih mesecih. Upamo pa le, da se bodo odgovorni ljudje zavzeli tudi za ureditev tega dela ceste.

Tudi v koloniji smo te dni videli delavce, ki marljivo pripravljajo počitniški dom za naše »koloniste«, ki bodo že 2. julija poživili vso draško dolino.

Mladina v koloniji bo letos našla nekaj novega. Vodstvo je naročilo mladinske igre, za katere se bo mladi rod kar trgal: vrtljak, drsalnica in nove gugalnice. To bo kolonijo še bolj poživilo. Obednica bo vsa prenovljena, da se bodo počutili kot v hotelu.

Kmalu bodo priromale na domove prve pozivnice za julijsko izmeno. Takrat naj mamice pohite na sedež Slokoda, da objavijo pravočasno svoje od šole izčrpane otroke.

Opčine

Po kratki bolezni je dne 21. maja umrl v tržaški bolnišnici prof. Ivan Sosič. Pokopali smo ga v nedeljo 23. maja. Za njim žalujejo njegovi domači po tudi cela vas ter vsi, ki so ga poznali in cenili kot vzornega vzgojitelja ter delavnega moža, z eno besedo kot vseskozi dobrega človeka.

Z njim smo položili v domačo zemljo,

PRAZNOVANJE DESETLETNICE MARIJINEGA DOMA V ROJANU

v nedeljo 30. maja

Ob 9. uri sv. maša za dobrotnike Marijinega doma.

Ob 10.30 v Marijinem domu otvoritev slikarske razstave umetnikov Edija Zerjala in Roberta Kozmana.

Ob 11. uri tekme v namiznem tenisu. Popoldne ob 18. uri

AKADEMIJA

Sodelujejo: otroci osnovne šole, dijaki z blochflavtami, gojenci glasbene šole, rojanski cerkveni zbor.

VABLJENI!

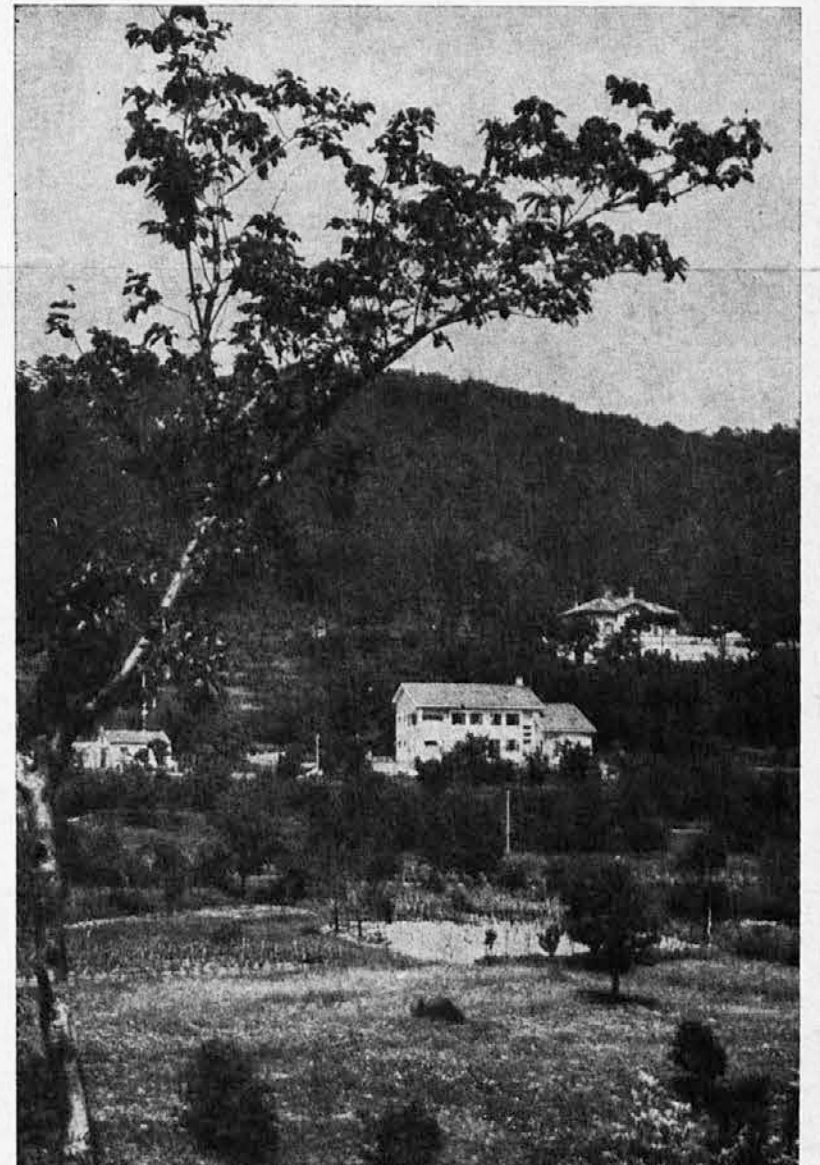
ki jo je pokojni profesor tako ljubil, del openske zgodovine. In to zgodovino so pisali možje in žene, preprosti in učenjaki, s svojo delavnostjo in vztrajnostjo. V tej je rasla ljubezen do rojakov, jezika, zemlje, študija, domače cerkvene in narodne pesmi, do prosvete in športa. Kot sad te ljubezni pa je vzklila dobrota, ki izžareva iz takih mož, kakršen je bil naš profesor. To je preprostost dobrote, ki jo je vsak izmed nas čutil v njem. Dobrota, ki ljudi, po modri božji zamisli med seboj različne, združuje v eno. Saj je odsev nepojmljive Očetove dobrote, ki po Sinu sama gre v globine matere zemlje.

Zato živi, predragi profesor Ivan, v Njem, ki je naše vstajenje in življenje! Raduj se na novi zemlji in v novih nebesih z vsemi, ki so Ti znali posredovati dobroto in so odšli pred Tabo!

Pokojni profesor se je rodil 26. decembra 1893 v kraju Opčina, št. 244. Oče je bil Ivan Marija Sosič, kmet, mati pa Marija roj. Vremec.

Soprogi ge. Mili, hčerki gdč. Milici, hčerki ge. Božici z družino, sinu Ivotu z družino ter sorodnikom izrekamo sožalje v krščanskem upanju!

V. Zerjal

Draga, prijetna vas, vabi mladino v kolonijo

V nedeljo 30. maja priredi mladina iz Mačkovelj tradicionalni

Praznik češenj

Letos nastopajo:

- ★ Godba na pihala iz Brega
- Domači pevski zbor
- ★ Mladinski ansambel »Mi-Ni-Pe« iz Gorice
- Moški zbor »Igo Gruden« iz Nabrežine
- ★ Humoristi
- Mešani zbor »F. Prešeren« iz Boljunca
- ★ Otroški pevski zbor iz Mačkovelj

Deloval bo kiosk z domačo kapljico in čevapčiči od 14. ure dalje. Začetek kulturnega sporeda ob 17. uri.

† Msgr. Janez Hladnik

127 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

SPET V LJUBLJANI

Cas je hitel. Bila je sobota in moral sem uro odhoda iz Sempetra tako nastaviti, da sem mogel biti do petih popoldne v Ljubljani. Obljubil sem bil namreč trnovskemu župniku g. Fricu, svojemu prijatelju iz mladih dni, da se bom tudi pri njem oglašil, da kaj povem, saj je iz Trnovega in Krakovega precej rojakov v Argentini.

V znani gostilni »Sestici« sem se malce podprl. 120 dinarjev sem dal za porčijo golaža in kozareček cvička. Nato sem krenil dalje do nekdanjega Kongresnega trga, pozdravil Gospoda Jezusa v uršulinski cerkvi, zavil mimo Kržank, kjer so po vojni patre izgnali, ker so pripadali Nemškemu križniškemu redu in samostan spremenili v kraj letnih festivalov, in končno zagledal vitka zvonika trnovske

cerkve, o kateri poje pesem »lepo mi poje ta trnovski zvon, svet Janez je njegov patron.«

Ze Prešeren je dal trnovski cerkvi poseben sloves, a tudi ime pisatelja Finžgarja, ki je dolgo let v trnovski fari župnikoval, je postavilo trnovsko predmestje na vidno mesto v slovenskem javnem življenju. Seveda Finžgar leta 1958 ni bil več tisti iz let pred zadnjo vojno. Najprej ga je strla bomba iz zavezniških letal, nato pa še razočaranje, ko je doživel realnost ofar-skih obljub, katerim je prej iz vse duše verjel in Osvobodilno fronto na vse grlo proslavljal. Kot upokojen duhovnik prihaja še darovat sv. mašo v trnovsko cerkev.

Sedanjšega župnika g. Frica sem komaj našel. Vse spodnje nadstropje je naseljeno z »zaslužnimi« in »nezaslužnimi« tovariši in tovarišicami. Le v gornjem nadstropju je župnik komaj rešil tri sobe: eno za pisarno, eno zase in eno za kaplana.

Onstran župnijskega vrta je dom rajnega arhitekta Plečnika, ki je sedaj spremljen v družinski muzej. Finžgar in Plečnik sta bila velika prijatelja, tako da sta si

odstranila celo mejni plot.

Naslednji dan, v nedeljo, sem spregovoril božjo besedo trnovskim župljanom, po končani maši pa sem odgovarjal na vprašanja raznim ljudem, ki so želeli vedeti, kako gre svojem v Argentini. Pa me je že čakal stric Jakob, brat mojega rajnega očeta z novico, da se mi je na domu rodil nečak, da je minil že peti dan po rojstvu in da je zadnji čas, da bo otrok danes, to nedeljo, krščen. Seveda, saj so nas krstili že drugi dan!

Ob dveh popoldne je odhajal avtobus iz Ljubljane. Ko sem prišel domov, je pa že tudi pripeketal konjček z otrokom, botro in botrom. Krstiti bi moral pravzaprav jaz, a ker doma niso vedeli, kje se potikam in kdaj in od kod pridem, je Janezka krstil kar domači župnik, jaz, stric iz Amerike, sem pa imel nato glavno besedo pri mizi. Zajemali smo z veliko žlico, kot je navada za tak dan, a to je bil samo začetek. Za naslednji dan so me čakale še imenitnejše reči.

NA VESELI SVATBI

Nečak, reški Tone, brat župnika Merla-

ka (sedaj glavni urednik »Družine«, op. ur.), je spoznal, da človeku ni dobro samemu biti. Pri Sedeju v Doleh si je izbral nevesto in bojda je moral zelo paziti, da ni napačne peljal pred oltar, ker nevesta je bila ena izmed dvojčic.

Poroka naj bi se vršila v Zavrtaču, kamor spada tisti del Dolov, kjer je Sedejevina, opravil naj bi jo pa ženinov brat, že omenjeni litijski župnik Ivan Merlak. Prišel je pome z motociklom in tako sva se odpeljala v Zavrtače. Ob desetih sva že bila na mestu.

Cerkev je bila lepo nared, vsa v cvetju in svečah. Čez dobro uro je prihrumel kamion, ki je pripeljal svate, za njim pa osebni avtomobil z ženinom in nevesto. Ganljivo je govoril bratu ženinu in njegovi nevesti gospod Merlak, in pri maši je bilo lepo petje, tudi offer ni manjkal, pač vse po starem običaju. K temu spada tudi obisk gostilne po poroki; tam je prva napitnica, svatje si za prvo silo dušo privežejo in izsušena grla poplaknejo, zraven pa je treba dati domačim čas, da vse lepo in v redu pripravijo.

Prav ta čas sem hotel z g. Ivanom izra-

biti, da obiščeva g. Likarja, župnika na Gorah nad Idrijo. Pognala sva navzgor, proti Veharšem, kamor pelje iz Zavrtača cesta, ki je kar dostojna. Za hip sva na vrhu obstala, da se ozreva naokrog.

Veharše so znana razvodna točka med Savo in Sočo, med Jadranskim in Črnim morjem. Od tam je čudovit pogled na vse strani. Med zadnjo vojno je bila tu domobranska postojanka, ki je ponosno kljubovala vsem partizanskim napadom. Fantje so istočasno varovali okoliške domačije pred partizanskim ropanjem in hodili pomagat dolovskim kmetom v košnji, žetvi in na jesen pri pospravi pridelkov.

Med senožeti in njivami, na katerih šele ječmen zori — drugod so že pšenico poželi — sva brzela dalje. Ze se je odprl pogled na idrijski kotel, kjer se je belila Idrija, mesto brez župne cerkve. Z izgovorom, da je omajana od bomb, so jo podrli do tal in razpeljali ruševine. Ko pa bi bilo treba zgraditi novo, je oblast odgovorila, da je trg bolj potreben kot cerkev.

(Se bo nadaljevalo)

Sestal se je duhovniški svet goriške nadškofije

V torek 25. maja se je v navzočnosti goriškega nadškofa sestala duhovniški svet. Od 24 članov je bilo navzočih 21, kakor tudi zastopnika tednikov »Katoliški glas« in »Voce Isontina«.

Prva točka na sporedu je bilo vprašanje dušnega pastirstva med mladino. Skupina duhovnikov, ki ji je bila poverjena naloga, da prouči položaj med mladino, je postavila v svojem poročilu nekatere trditve, ki so se zdele ostalim članom sveta nesprijemljive. Razvila se je zelo obširna debata, ali so duhovniki posameznih con izrazili zaupnico sami metodi dela in z njo osebam, ki ga vodijo, ali pa so le kritizirali poročilo, ki so ga na nekih mestih smatrali za žaljivo. Slovenski zastopnik je dejal, da glede samega poročila ali metod dela slovenska cona ni imela pridržkov, pač pa je obžalovala, da poverjeni duhovniki niso preiskali položaja med slovensko mladino goriške nadškofije. Konec dolgotrajne debata je bil tak, da se je poverjene duhovnike za dušno pastirstvo med mladino naprosilo, naj s svojim delom nadaljujejo.

V zvezi z dušnim pastirstvom med mladino so slovenski duhovniki na sestanku 10. maja prišli do zaključka, da manjka tudi za Slovence škofijski pastoralni načrt, da bi bil potreben nekdo, ki bi vse dušno pastirstvo med mladino vodil, da nimamo mlajših duhovnikov, kateri bi bili občutljivi za zahteve sedanjega časa in da ni usposobljenih laikov. Treba bi bilo poglobiti nauk o splošnem duhovništvu, razvijati človeške stike med mladino in duhovniki, uporabiti skavte za organiziranje in vzgojo mladine ter skušati oblikovati formalne skupine, dasi je to težko dosegljivo, ker obstaja nek odpor proti formalnemu združevanju.

Zaključek gledališke sezone v Gorici

Pretekli torek 25. t. m. zvečer je Slovensko gledališče iz Trsta skicalo tiskovno konferenco na goriškem gradu, kjer je bil podan obračun o gledališki sezoni 1970-71. Konferenca so se udeležili predsednik EMAC-a G. Agati, odbornik za šolstvo in kulturo Moise, predsednik Slovenskega gledališča prof. Tavčar, ravnatelj gledališča F. Benedetič, predsednik ZSKP dr. Humar, predsednik Slov. prosvetne zveze E. Košuta ter časnikarji, zastopniki ljubljanske televizije in večje število povabljenih.

Daljšje poročilo o konferenci v prihodnji številki.

Prvo sv. obhajilo slov. otrok v Gorici

Na praznik Kristusovega vnebohoda 20. maja je bilo v cerkvi sv. Ignacija na Travniku prvo sv. obhajilo slovenskih otrok. Ta lep vsakoletni praznik postaja vedno bolj družinski praznik vseh goriških Slovencev. Tudi letos se je zbralo za to priložnost zelo veliko vernikov: srečni starši, bratci in sestricice, prijatelji, znanci ter sošolci prvoobhajancev poleg običajnih vsakonedeljskih vernikov.

Dostojanstveno in mirno so prikoralaki prvoobhajanci v cerkev, devet deklic in enajst dečkov. Zavzeli so prostor pred obhajilno mizo. Najprej so obnovili krstne obljube, nato pa so ob darovanju med sv. mašo prinesli duhovniku v dar obhajilno svečo. Na koru je svojim malim prijateljem lepo prepeval otroški zbor, pa tudi prvoobhajanci sami so lepo peli. G. Stanko Jeričijo, ki je malčke pripravil na prvo sveto obhajilo, je imel med mašo zelo lep govor, namenjen samo njim, ki so nato z veliko pobožnostjo prejeli prvič Jezusa v svoja srca.

Prvoobhajalna slovesnost se je zaključila z zajtrkom v župnišču. Želimo vsem prvoobhajancem, da bi ostali zvesti Jezusu in rasti v pridnosti in pravi pobožnosti ter se tako vključili v slovensko skupnost kot značajni člani.

Podgora

V nedeljo 16. maja smo šli cerkveni pevci na izlet. Bilo je lepo sončno jutro, ko smo se zbrali in se z avti odpravili proti Čedadu in tam pri Stupici prečkali mejo ter se najprej podali v prijazno gorsko vasio Breginj, ki je tudi rojstni kraj našega g. župnika Mirka Mazore. V farni cerkvi smo ob desetih imeli sv. mašo in seveda med svetov daritvijo prepevali, saj so nam domači pevci z veseljem odstopili kor in orgle. Gospod župnik je

lepo pozdravil svoje sovaščane Breginjec in bil srečen, da je spet maševal v domači cerkvi.

Po maši smo se preko Kobarida in Tolmina odpravili na kosilo v Most na Soči. Po kosilu pa smo nadaljevali pot v Idrijo, kjer smo si najprej ogledali novo cerkev ter se nato za nekaj časa razpršili po mestu vsak po svojem okusu, nakar smo se preko Crnega vrha zadovoljni vrnili domov s sklepom, da bomo še organizirali podobne izlete.

Gostovanje Števerjancev v Bohinju

Na povabilo tamkajšnje dramske skupine in v namenu, da vrne nedavni obisk Bohinjcev v Števerjanu, je gostovala v nedeljo v Češnjici dramska skupina SKPD »F. B. Sedej« z Bevkovo dramo »Materin greh«.

Gostovanje je društvo združilo s prijetnim izletom za mladino. Skoda, da ni bilo mogoče uživati vseh lepote prelepe Gorenjske, ker je skoraj ves popoldan lil dež. Vsekakor veselja, petja in dobrega razpoloženja na poti ni manjkalo, tako da so prišli vsi igralci v Bohinj vedri in nasmejani.

Igra je bila napovedana za 20. uro. Dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička. V imenu števerjanskega društva je pozdravila navzoče gđ. Helena Knez. Igralci so se tudi tokrat potrudili in brezhibno podali to zahtevano Bevkovo dramo, ki je Bohinjce tako pretresla, da so nekateri ves čas jokali in si na koncu ob navdušenem ploskanju brisali solze.

Na poučnem izletu

V nedeljo 9. maja so bili na izletu udeleženci cvetličarskih tečajev iz Ricmanj, Škedinja in Rojana. S polnim avtobusom so se odpeljali preko Gorice v Mošo in si tam ogledali vzorno cvetličarsko podjete Voigtlander.

S pravim začudenjem so opazovali, kako je mogoče organizirati pridelovanje vrtnic skozi vse leto. Nič manjše zanimanje je vzbudil obširen nasad asparagusa v pokritem prostoru. Oči obiskovalcev pa so naravnost ostrmele ob bogati zbirki nemških perunik, ki so prav takrat cvetele v najrazličnejših barvah. Množica odličnih okrasnih rastlin za vrtove je marsikomu vzbudila željo, da bi jih prenesel v svoj vrt.

Na tem obisku so izletniki imeli priložnost opazovati škropljenje vrtnic proti boleznim in škodljivcem z motorno škroplilko, ki je nalašč izdelana za gibanje po ozkih poteh. Nazadnje so si ogledali še praktično orodje in stroje za male vrtnarje ter tudi ogrevalne in namakalne naprave. Udeleženci so bili zelo zadovoljni z izletom, ker so videli mnogo lepih in koristnih stvari ter zvedeli marsikaj novega za svoje vrtove.

Š P O R T

Letošnje odbojgarsko tekmovanje, v katerem je nastopala Olympia — tako imenovana »Serie D« — je končano. Olympia je dobro začela in imela dejansko možnost (in zmožnost), da bi napredovala v višjo kategorijo. Dovolj je, da bi prišla na četrto ali pa vsaj na peto mesto.

V drugem delu tekmovanja, zlasti pa proti koncu, je popustila. Vzrok za to so nekateri ali mnogi zgoraj navedeni dejavniki. Dovolj bi bilo, da bi bila zmaga vsaj še dve ali tri tekme. In bi jih lahko! Saj je v drugem delu izgubila proti moštvoma Kennedy in Turriaco, ki ju je v prvem delu gladko odpravila s 3:0. Eno tekmo je izgubila s 15:17, 16:18, 13:15 (proti PAV-u v prvem delu), dve tekmi pa z 2:3 (proti CRDA v prvem delu in proti PAV-u v drugem delu).

V zadnjih štirih tekmah je igrala s samo dvema »glavnima« igralcema, ker so ostali iz enega ali drugega vzroka manjkali. Namesto teh so morali igrati mladinci (juniorji), ki še niso dorasli, da bi nadomestili »glavne« igralce.

Po eni strani je to dobro, da se mladi igralci uigrava z igralci prvega moštva in je dokaz, da ima moštvo že pripravljene mlajše, da bodo nadomestili starejše in so tako upanje za bodočnost. Po drugi strani pa je to rdeča svarilna luč, da je treba pregledati, zakaj je do tega prišlo.

Pisec teh vrstic je upal mnogo na po-

Praznik špargljev v Štandrežu

SOBOTA 29. MAJA

Ob 20. uri: Pohod godbe na pihala po vasi.

Odprije kioskov za srečolov ter za jedačo in pijačo.

Ob 21. uri: Koncert godbe na pihala iz Nove Gorice.

Nastop znanega iluzionista in humorista Marija Pogačnika.

NEDELJA 30. MAJA

Ob 11.15 Pričetek šahovskega turnirja med mladinci iz Štandreža in iz Nove Gorice

Ob 11.30: Odprije razstave špargljev in starega kmečkega orodja.

Ob 12. uri: Odprije razstave fotografij s tematiko »šparglji«.

Ob 17. uri: Na igrišču pri cerkvi tekma v odbojki med suhimi in debelimi.

Ob 21. uri: Koncert pevskih zborov iz Slovenije, Tržaške in Goriške.

Nagrajevanje zmagovalcev šahovskega turnirja.

TOREK 1. JUNIJA

Ob 21. uri: Nastop dramske skupine »Oton Zupančič« s komedijo »TISOČAK V TELOVNIKU«. Režija Drago Marušič.

SREDA 2. JUNIJA

Ob 21. uri: »VESELICA«. Nastopa dramski odsek društev »Štandrež« in »F. B. Sedej« iz Števerjana. Režija A. Pregarc.

Vse dneve bo deloval dobro založen buffet z domačim vinom in prigrizkom ter s šparglji in jagodami. Odprta bo razstava fotografij, knjig, špargljev in starega kmečkega orodja. V primeru slabega vremena bo prireditev v župnijski dvorani v Štandrežu.

moč novoustanovljene Zveze slovenskih športnih društev. Njeno nalogo je videl predvsem v organiziranju tečajev za izšolanje strokovnih kadrov in v koordinaciji dejavnosti (to se pravi: odpraviti škodljivo napačno »konkurenco« v isti športni panogi). Zaupajoč v dobro voljo vseh včlanjenih društev je skušal doseči, da bi odgovorni činitelji predvideli dejansko možnost in v luči le-te »posodili« igralce drug drugemu. Ta poskus se mu pa ni posrečil.

***

Mladinske igre v Števerjanu. Dne 19. maja se je vršilo v Števerjanu lahkoatletsko tekmovanje v okviru Mladinskih iger 1971. Igre je organizirala občinska komisija v sodelovanju z domačim športnim združenjem Brda. Rezultati so dila sledeči:

Skok v višino: 1. Becciu Marij 110 cm; 2. Planišček Florijan 110 cm; 3. Škorjanc Stanko 105 cm.

Met krogle: 1. Mužič Ivan 7,02; 2. Maraz Dario 6,74; 3. Škorjanc Marko 5,71 m.

Skok v daljavo: 1. Srebrnič Aleš 4,02; 2. Feroletto Jožef 3,17 m.

Tek na 80 m: 1. Hlede Franko; 2. Jakin Dario.

DAROVI

V spomin na ljubo mamico Matildo Tomšič daruje Ivanka Strgar po 5.000 lir za Zavod sv. Družine in za Alojzijevešče.

Namesto cvetja na grob Matilde Tomšič daruje dr. Ubald Zalato po 3.000 lir za Zavod sv. Družine in za Alojzijevešče.

Za Marijin dom v Rojanu: družina Zini za obletnico smrti Amalije Zini 5.000; ob poroki hčerke Elde daruje Pina Taučer 2.500; Alojzija Andlovic ob smrti moža Vincenca 10.000 lir.

Za Dom v Škedinju: Pina Taučer 2.500 lir ob poroki hčerke Elde.

Za šenjakovski kulturni dom: Hlača Karel in Ivanka ob 50-letnici poroke 50.000; G. M. 10.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: v spomin na pok. prof. Ivana Sosiča z Opčin družina Artač 3.000; Justina Grgič iz Gropade 2.000; namesto cvetja na grob pok. stricu Ivanu Sosiču družina inž. Milan Sosič 20.000; Marija Avbar iz Samatoree 5.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: družina Beličič 5.000; Toroš-Zeni L. 1.400; Skerlavaj L. 1.500; Malič Mihela, Trst, 20.000; Hrovatin A. 3.000; N. N. (V.A.) 1.200; N. N. (S.P.) 1.200; N. N. (H.J.) 15.000; Kovač-Malalan ob krstu male Elizabete 10.000; Vidau M., ob krstu, 3.000; Maver-Peterlin, ob krstu male Manice Marije 10.000; Hrovatin A. 3.000; Corica-Sosič, ob krstu male Tiziane 5.000; Dolenc M. 1.200; v cerkvi 9.740 lir.

Za Finžgarjev dom na Opčinah: N. N. ob krstu Manice Maver 3.000; namesto cvetja na grob prof. Ivana Sosiča družina Suhadolc 5.000, družini Trento-Sosič 2.000, družina Beličič 5.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: Just Grgič 2.000, Marija Brece 2.000, N. N. iz Gropade 2.000, ob krstu Anite Ferfoglia 6.000, conta. Smecchia 2.000, Josipina Kosovel od Sv. Ivana 2.000, ob poroki Svetke Marc-Mario Martini 32.000, ob obletnici Kristine Ražem hči Marija 2.000, Marija Mužina vd. Sahar 2.000, Marija Ražem 20.000, ob krstu Aleksandre Magnoni 5.000, ob zlati poroki Justa Grgič in Ane Zagar 12.000.

Za cerkev v Stojakovem: N. N. 25.000; N. N. 1.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

RADIO TRST A

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 30. maja do 5. junija 1971

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše: J. Swift: »Počivanje v Liliputu«. Cetrti in zadnji del. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 11.50 Vesele harmonike. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 15.30 I. Matičič: »Daljni odmevi«. Radijska drama. 17.30 Revija zborovskega petja. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Filmska glasba. 20.30 Iz slovenske folklore: »Ljudske pesmi«. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Deželni skladatelj. 19.15 Zbor »Aquila« iz Basigliana. 21.50 Slovenski solisti.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.10 Srečanja A. Kacina (4) »Josip Ličan«. 19.20 Zbor »J. Gallus« iz Trsta. 20.35 Honegger: »Devica Orleanska na grmadi«, dramski oratorij. Orkester iz Filadelfije.

Sreda: 10.45 Koncert orkestra Glasbene Matice iz Trsta. 11.15 Z. Petan: »Zlatoglavec«. Mladinska zgodba. 15.30 P. Levi: »Če je to človek...« Radijska drama. 19.10 Higiena in zdravje. 19.40 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.30 Simfonični koncert.

Cetrtak: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Theuerschuh: »Družinski obzornik«. 19.10 Pisani balončki, rad. tednik za najmlajše. 20.35 Z. Piščanc: »Zločin pod Poncami«. Radijska drama. 21.40 Ritmični orkester RAI iz Milana.

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Slovenska ljudska umetnost in obrt. 19.20 Ženski vokalni kvartet. 20.50 Koncert operne glasbe. 21.50 Folklorni plesi.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Veseli motivi. 12.10 Tone Penko: Skrivnostni svet žuželk. 16.10 Operetne melodije. 16.30 Dekameron: »Simona in Pasquino«. 19.10 Pod farnim zvonom župne cerkve v Lješah. 19.40 Zbor »Tone Tomšič« iz Ljubljane. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Stare slovenske ljudske igre: »Cigava bude?«.

ZAHVALA

Previden s tolažili sv. vere nas je zapustil naš ljubijeni mož, oče, ded in praded

Vincenc Andlovic

Toplo se zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem, ki so se dragega pokojnika spomnili v molitvi in s cvetjem ter ga spremili na njegovi zadnji poti.

Se posebej se zahvaljujemo g. Stanku Zorku za tolažilne besede pri pogrebnih maši, družbenkam za petje in zdravniku dr. Cesconu za njegovo pomoč v boleznih.

Zena Alojzija, sin Ivan z ženo Vido in otroki, hčerka Marija s sinom Ivanom in hčerko Anico ter njunima družinama, hčerka Milka z možem Dorom Jugovac in otroki.

Trst - Rojan, 17. maja 1971

Sevodnje

V torek 25. maja smo pokopali 61-letnega Franca Florenina, ki je postal žrtev cestnega prometa v nedeljo zvečer na majniški cesti. Bil je na mestu mrtev. Ta tragična smrt je vaščane zelo pretresla, kakor tudi ljudi iz okolice, kar je pričal njegov pogreb, ki se ga je udeležilo zelo veliko ljudi iz bližnjih vasi. Pokojniku želimo večni mir, družini in sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje.

OBVESTILA

Dopisnikom v vednost. Ker bo v prihodnjih dveh tednih najprej državni praznik Dneva republike (2. junija), nato pa cerkveni praznik sv. R. Telesa (10. junija), bomo morali naš list namesto običajni sredi paginirati že en dan prej, tj. v torek 1. junija oz. 8. junija. Dopolni naj bodo zato prihodnja dva tedna na uredništvu ob torkih vsaj do 10. ure dopoldne.

Nabirka za naše zavode. Dne 6. junija na praznik sv. Trojice in binkoštno kvartno nedeljo bo kot običajno nabirka za naša zavoda Alojzijevešče in Zavod sv. Družine pri vseh sv. mašah v slovenskem jeziku. Dušne pastirje prosimo, da bi na binkošti to nabirko svojim vernikom oznanili.

Film o p. Piju in njegovem delu bodo predvajali v dvorani pri jezuitih (Stella Matutina) v petek 28. maja ob 21. uri. Vstop je prost. Kdor je vnet za p. Pija in kdor želi spoznati njegovo življenje in delo, naj se predvajanja filma udeleži.

V Števerjanu bo v ponedeljek 31. maja nastopilo ob 21. uri v župnijski dvorani Slovensko gledališče iz Trsta z Brancatijevo komedijo v treh dejanjih »Raffaele«.

Slovensko karitativno društvo Slokad se obrača na dobre žene in dekleta s prošnjo, da bi prišle v kolonijo v mesecu juliju in avgustu na delo za našo mladino kot kuhinjske pomočnice, snažilke, garderoberke in pa kot voditeljice mladinskih skupin. Javite se na naslov: Slokad, Bazovica 90, 34012 Trst ali tel. 226117 v večernih urah.

Slovensko karitativno društvo v Trstu vabi na svoj redni občni zbor, ki se bo vršil v četrtek 3. junija 1971 ob 20. uri v ulici Donizetti 3. Dnevni red: 1. zapisnik zadnjega občnega zbora; 2. poročilo upravnega odbora; 3. poročilo nadzornega odbora; 4. volitve upravnega in nadzornega odbora ter razsodišča; 5. slučajnosti.

Matilija Tomšič vd. Strgar je naslov Knjižice št. 32, ki je nedavno izšla in jo je spisal dr. Janez Jenko SDB, ki je tudi avtor letošnjih šmarnic o Mariji. Nekaj iz vsebine: V Marijinem letu; Marijina pesem in pripoved v domačem slovstvu; Pod marijanskim geslom; Marija v prenovljenem koledarju; Marija po naših domovih. — Cena tej Knjižici je kot navadno 100 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

V torek 18. maja me je po kratki boleznici za vedno zapustila moja draga mama

Matilda Tomšič vd. Strgar

Hvaležna sem tistim, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti.

Ivanka Strgar

Gorica, 23. maja 1971